

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เมืองเชียงใหม่เติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว นับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ห้า (พ.ศ. 2525 - 2529) ซึ่งรัฐมีนโยบายส่งเสริมการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค โดยเน้นให้มีการสร้างเมืองหลักขึ้นในภูมิภาคต่างๆ ภายใต้นโยบายดังกล่าวเมืองเชียงใหม่ได้ถูกกำหนดให้เป็นเมืองหลักของภาคเหนือตอนบน จึงทำให้เกิดการพัฒนาเมืองอย่างต่อเนื่องด้วยโครงการต่างๆ มากมาย อาทิเช่น การตัดโครงข่ายถนน การทำระบบระบายน้ำ การปรับปรุงสถานที่ของหน่วยงานราชการ การก่อสร้างอาคารพาณิชย์และที่พักอาศัย เป็นต้น ส่งผลให้เมืองเชียงใหม่กลายเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารราชการ การศึกษา การทำธุรกิจและลงทุน การเงินการธนาคาร การจ้างงาน และการท่องเที่ยว (ดวงจันทร์ อาภาวัชรุตม์ เจริญเมือง, 2541) รวมถึงการถูกวางตำแหน่งให้เป็นศูนย์กลางการบินในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงในอนาคต

อย่างไรก็ตาม อีกด้านหนึ่งของการพัฒนาเมืองอย่างเร่งรีบเพื่อขนานรับและสนองตอบนโยบายของรัฐโดยขาดการวางแผนอย่างรอบคอบในช่วงกว่า 2 ทศวรรษที่ผ่านมา กลับทำให้เมืองเชียงใหม่ที่เคยเป็นเมืองที่อุดมสมบูรณ์และงดงามทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรม ประชาชนมีวิถีชีวิตที่เรียบง่ายและมีคุณภาพชีวิตที่ดีต้องเผชิญกับปัญหาหลายด้านในปัจจุบัน ทั้งการสูญเสียมรดกทางธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรม (สุรพล ดำริห์กุล, 2545) ตลอดจนต้องอยู่ท่ามกลางปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชนต่างๆ คือ ปัญหาการจัดการขยะ การจราจรติดขัด น้ำเน่าเสียตามแหล่งสาธารณะมลภาวะทางอากาศ ชุมชนแออัด การลักลอบเขตโบราณสถานและพื้นที่อนุรักษ์ การขาดแคลนพื้นที่สีเขียวเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ การสร้างอาคารสูงบังทัศนียภาพของเมืองเก่า การขาดการวางผังเมืองอย่างเหมาะสม และปัญหาสภาพภูมิทัศน์แม่น้ำปิง เป็นต้น (จักรวาล วรรณวงศ์, 2545)

จากการศึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมของเมืองเชียงใหม่ พ.ศ. 2530-2540 ของอัมภาวงศ์ โปราณนท์ (โครงการเครือข่ายการวิจัย สถาบันอุดมศึกษาภาคเหนือ, 2543) ชี้ให้เห็นว่าเมืองเชียงใหม่มีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมกายภาพอย่างต่อเนื่อง ในห้วงเวลาดังกล่าวสิ่งที่ปรากฏอย่างชัดเจน คือ มีการย้ายสถานที่ราชการจำนวนมากทั้งในระดับภาคและระดับจังหวัดที่

เคยตั้งอยู่ใจกลางเมืองเก่าไปรวมเป็นศูนย์ราชการจังหวัดที่ถนนโชตนา คงไว้แต่หน่วยงานระดับอำเภอ ซึ่งตั้งอยู่ในเขตเมืองเก่าและสำนักงานเทศบาลนครเชียงใหม่ที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำปิง มีการใช้ที่ดินเพื่ออยู่อาศัยและเพื่อธุรกิจการค้ามากขึ้นอย่างกระจัดกระจายไปทั่วเมืองเชียงใหม่ มีโรงแรมและเกสเฮาส์เกิดขึ้นมากมายในตัวเมือง มีหมู่บ้านจัดสรรเกือบ 400 แห่งเกิดขึ้นบริเวณชานเมืองและนอกเมือง มีอาคารสูงเพื่อพักอาศัยเกิดขึ้นประมาณ 60 แห่ง ซึ่งส่วนใหญ่ตั้งอยู่บริเวณใกล้ริมแม่น้ำปิงและอยู่ใกล้มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ รวมทั้งมีชุมชนแออัดเกิดขึ้นประมาณ 60 แห่งตั้งอยู่บริเวณข้างเคียงกำแพงเมืองชั้นนอกและริมคลองแม่ข่า และพื้นที่ว่างหลายแห่งถูกใช้เป็นที่ตั้งของอาคารพาณิชย์และศูนย์การค้าขนาดใหญ่ ซึ่งการเพิ่มขึ้นของการใช้ที่ดินหลายประเภทอย่างปะปนกันและขาดการวางผังเมืองที่ดีนั้นก่อให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชนตามมาอย่างมากมาย ได้แก่ ปัญหาการแย่งชิงสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น ถนน ทางเท้า น้ำประปา ระบบระบายน้ำ ที่รองรับขยะ ไฟฟ้า โทรศัพท์ เป็นต้น ปัญหาการจราจรติดขัด อากาศเป็นพิษ น้ำท่วม การเก็บรวบรวมและกำจัดขยะ การระบายน้ำและน้ำบาดาลน้ำเสีย การรื้อทำลายโบราณสถาน และการสร้างอาคารบ้านเรือนที่ขัดแย้งกับสถาปัตยกรรมท้องถิ่น

วิกฤตการณ์ดังกล่าวข้างต้น ทำให้ประเด็นเรื่องการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชนในเมืองเชียงใหม่ถูกหยิบยกขึ้นมาศึกษาและเสวนากันหลายครั้ง ทั้งในกลุ่มของนักวิชาการ องค์กรภาคประชาชนด้านสิ่งแวดล้อม หน่วยงานราชการและหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่ก็สามารถแก้ไขสถานการณ์ไปได้เพียงบางส่วนเท่านั้น เนื่องจากแต่ละฝ่ายในสังคมมีความขัดแย้งกันทั้งทางด้านความคิดและการใช้ทรัพยากรค่อนข้างมาก อีกทั้งบางฝ่ายยังมีความเข้าใจผิดในเรื่องของการพัฒนาและการอนุรักษ์ว่าเป็นสิ่งที่แยกออกจากกัน โดยมักจะมองว่าทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นสินค้าที่มีไว้สำหรับการพัฒนาและการผลิตเพื่อแสวงหากำไร ซึ่งเป็นมุมมองด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก ตลอดจนการขาดมาตรการคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เข้มงวดในสังคม และขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนชาวเชียงใหม่อย่างจริงจังในการจัดการกับปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้หลายพื้นที่ของเมืองเชียงใหม่โดยเฉพาะในเขตชุมชนต้องประสบกับปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เรื้อรัง และส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกาย จิตใจ และวิถีชีวิตของประชาชน

การจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชนเพื่อให้เกิดผลดีนั้น เป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายในสังคมไม่ว่าจะเป็นองค์กรของภาครัฐ ภาคเอกชน หรือภาคประชาชนจะต้องช่วยกันหาแนวทางในการจัดการที่เหมาะสม เนื่องจากทุกคนต่างก็มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมชุมชนอยู่อย่างใกล้ชิดและตลอดเวลา โดยไม่มีใครสามารถปฏิเสธได้ว่าตนเองไม่มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมชุมชนเลย ทั้งนี้เพราะ

สิ่งแวดล้อมชุมชน คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวมนุษย์ในแต่ละชุมชน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของระบบนิเวศทางธรรมชาติ เศรษฐกิจ สังคม วิถีชีวิต วัฒนธรรม การศึกษา รวมทั้งระบบการเมืองการปกครอง (จิตติ มงคลชัยอรัญญา, 2544) ตลอดจนสิ่งก่อสร้างต่างๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น อาคารบ้านเรือน ถนนหนทาง เป็นต้น และประการสำคัญในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน คือ จะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วม เนื่องจากที่ผ่านมาประชาชนในชุมชนมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารและแสดงความคิดเห็นค่อนข้างน้อย ทั้งนี้ประชาชนถือเป็นผู้ร่วมก่อปัญหาสิ่งแวดล้อมทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ดังนั้นประชาชนจะต้องเป็นผู้มีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วย ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมมีหลายระดับ เริ่มตั้งแต่สิทธิในการได้รับข่าวสารข้อมูล สิทธิที่จะอยู่ในคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี สิทธิในการแสดงความคิดเห็นในการจัดการ และสิทธิที่จะมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจจัดทำโครงการขนาดใหญ่ที่จะมีผลด้านสิ่งแวดล้อม (สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, 2540)

สำหรับพื้นที่ในเมืองเชียงใหม่ ที่ผู้ศึกษามองว่าควรจะได้รับจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชนอย่างจริงจังและเร่งด่วน ก็คือ พื้นที่ชุมชนในเขตความรับผิดชอบของเทศบาลนครเชียงใหม่ อันประกอบไปด้วยชุมชนในเขตการปกครองแขวงนครพิงค์ แขวงเม็งราย แขวงกาวิละ และแขวงศรีวิชัย ซึ่งครอบคลุมเนื้อที่ประมาณ 40 ตารางกิโลเมตร เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่มีการพัฒนาความเป็นตัวเมืองอย่างรวดเร็วและไร้ขอบเขต จนกลายเป็นย่านที่อยู่อาศัยและย่านเศรษฐกิจที่สำคัญของเมืองเชียงใหม่ รวมถึงเป็นพื้นที่ที่มีจำนวนประชากรมากเป็นอันดับหนึ่งของเมืองเชียงใหม่ คือ 119,374 คน (เทศบาลนครเชียงใหม่, 2546) ตัวเลขดังกล่าวไม่รวมถึงประชากรที่อพยพเข้ามาโดยไม่มีชื่อในทะเบียนราษฎร นอกจากนี้ยังเป็นพื้นที่ที่มีความหนาแน่นของประชากรมากที่สุดอีกด้วย คือ ประชากรจำนวน 2,984 คนต่อพื้นที่ 1 ตารางกิโลเมตร ดังนั้นชุมชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่จึงมีการอุปโภคและบริโภคทรัพยากรต่างๆ เป็นจำนวนมากไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรน้ำ ที่ดิน พลังงานไฟฟ้า น้ำมันเชื้อเพลิง สินค้าและบริการต่างๆ ตลอดจนงบประมาณที่ใช้ในการพัฒนาพื้นที่ชุมชน และด้วยเหตุนี้เองจึงส่งผลกระทบต่อให้เกิดการร่อยหรอของทรัพยากร ความขัดแย้งในการใช้ทรัพยากร ความเสื่อมโทรมลงของคุณภาพสิ่งแวดล้อม และปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชนในพื้นที่ที่ค่อนข้างรุนแรงกว่าพื้นที่อื่นของเมืองเชียงใหม่

ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงมุ่งที่จะศึกษาถึงสถานการณ์ปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ รวมถึงสาเหตุและผลกระทบของปัญหาที่เกิดขึ้น โดยให้ประชาชน

ที่อาศัยอยู่ในชุมชนนั้น เป็นผู้สะท้อนให้เห็นถึงสภาพความเป็นจริงของปัญหา ตลอดจนเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระและกว้างขวาง ถึงแนวทางในการจัดการปัญหาและแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่แท้จริง การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและอนุรักษ์เมืองเชียงใหม่ให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้เชียงใหม่เป็นเมืองและชุมชนที่น่าอยู่อย่างยั่งยืนตามเจตนารมณ์ของทุกฝ่ายในสังคม

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์ปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน สาเหตุและผลกระทบที่เกิดจากปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่
2. เพื่อหาแนวทางในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชนที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่
3. เพื่อหาแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชนที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

1.3 ขอบเขตการศึกษา

1.3.1 พื้นที่ศึกษา

พื้นที่ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ชุมชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ซึ่งอยู่ใน 4 เขตการปกครอง คือ แขวงนครพิงค์ แขวงเมืองราย แขวงกาวิละ และแขวงศรีวิชัย มีเนื้อที่ประมาณ 40 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุม 14 ตำบล คือ ตำบลช้างม้อย ตำบลหายยา ตำบลศรีภูมิ ตำบลวัดเกต ตำบลช้างคลาน ตำบลพระสิงห์ ตำบลสุเทพบางส่วน ตำบลป่าแดดบางส่วน ตำบลฟ้าฮ่าม ตำบลหนองป่าครั่งบางส่วน ตำบลท่าศาลาบางส่วน ตำบลป่าตัน ตำบลหนองหอยบางส่วน และตำบลช้างเผือกบางส่วน

1.3.2 ประชากรที่ศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ (1) ชนชั้นกลางที่อาศัยและ/หรือทำงานประจำในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่จำนวน 480 คน (2) ผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่จำนวน 480 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม และ (3) ประชาชนที่อาศัยในชุมชนจัดตั้งเขตเทศบาลนครเชียงใหม่จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์

1.3.3 ขอบเขตของเนื้อหา

ศึกษาเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน แนวทางในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน และแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ซึ่งจะศึกษาในขอบเขตเนื้อหา ดังนี้

1.3.3.1 ประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน ได้แก่

- 1) สภาพทางกายภาพโดยทั่วไปของชุมชน
- 2) กิจกรรมสำคัญที่เกิดในชุมชน
- 3) สถานการณ์ปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน
- 4) สาเหตุของปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชนที่เกิดขึ้น
- 5) ผลกระทบของปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชนที่เกิดขึ้น

1.3.3.2 แนวทางในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน โดยมีประเด็นที่ศึกษา คือ

- 1) วิธีการ มาตรการ กระบวนการที่ใช้ในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน
- 2) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ จากประชาชนในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน

1.3.3.3 แนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน โดยมีประเด็นที่ศึกษา คือ

- 1) วิธีการ มาตรการ และกระบวนการที่ใช้ในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 2) ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ จากประชาชนในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

1.3.4 ระยะเวลาที่ศึกษา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ตั้งแต่เดือนเมษายน พ.ศ.2546 ถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2546

1.4 คำนิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาในครั้งนี้ได้มีการกำหนดคำนิยามศัพท์เฉพาะไว้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับความหมายของคำ ดังต่อไปนี้

ชุมชนเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ หมายถึง ชุมชนจัดตั้งและชุมชนไม่จัดตั้ง ที่อยู่ในเขตการปกครองของเทศบาลนครเชียงใหม่ทั้ง 4 แขวง คือ แขวงนครพิงค์ แขวงเมืองราย แขวงกาวิละ และแขวงศรีวิชัย มีเนื้อที่ประมาณ 40 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุม 14 ตำบล

ปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน หมายถึง ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวของประชาชนในชุมชน เช่น (1) ปัญหาการจัดการขยะ (2) ปัญหาน้ำเสียจากที่อยู่อาศัย (3) ปัญหาน้ำเสียจากธุรกิจ (4) ปัญหาอากาศเป็นพิษ (5) ปัญหาภูมิทัศน์ (6) ปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่สาธารณะ (7) ปัญหาการจราจร (8) ปัญหาการใช้พลังงาน

สาเหตุของปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน หมายถึง กิจกรรมหรือการกระทำต่างๆ อันเกิดจากฝีมือมนุษย์จนเป็นเหตุให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน ซึ่งได้แก่ การขาดกฎระเบียบที่รัดกุม ผู้รับผิดชอบไม่ใส่ใจในการแก้ไขปัญหา ประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม และการเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัวของบุคคล

ผลกระทบของปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน หมายถึง ผลเสียที่ได้รับจากปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน ซึ่งได้แก่ ผลเสียด้านสุขภาพของประชาชน ภูมิทัศน์ของเมืองโดยรวม การเป็นเมืองท่องเที่ยว และคุณภาพชีวิตของผู้อยู่อาศัย

แนวทางในการจัดการ ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ แนวทางในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน และแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน ซึ่งผู้ศึกษาได้ให้คำนิยามดังนี้

แนวทางในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน หมายถึง วิธีการ มาตรการ และกระบวนการที่นำมาใช้ป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชน ได้แก่ การสอดส่องดูแล การมี

อาสาสมัครรับผิดชอบ การรณรงค์เผยแพร่ความรู้ และการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนแนว
ทางในการจัดการปัญหาที่เสนอโดยประชาชนในชุมชน

แนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อม
ชุมชน หมายถึง วิธีการ มาตรการและกระบวนการที่ทำให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการป้องกันและ
แก้ไขปัญหาสีสิ่งแวดล้อมชุมชน

ชนชั้นกลาง หมายถึง ผู้ที่มีรายได้อยู่ระหว่าง 6,000 บาท ถึง 12,000 บาท ต่อเดือน
ในการประกอบอาชีพหลักทั้งของภาครัฐหรือเอกชนที่อาศัยหรือมาทำงานในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

ผู้ประกอบการ หมายถึง ผู้ผลิตและให้บริการโดยทำธุรกิจการค้า ห้างร้านหรือ
สถานประกอบการเพื่อหวังผลกำไรจากการประกอบการนั้นๆ และหรืออาจเป็นพนักงานในสถาน
ประกอบการซึ่งมีอำนาจในการตัดสินใจทางการบริหาร โดยให้เกณฑ์การเสียค่าธรรมเนียมในการ
บำบัดน้ำเสียประเภทครัวเรือน และหรือประเภทสถานประกอบการซึ่งตั้งอยู่ในเขตเทศบาลนคร
เชียงใหม่

ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนจัดตั้ง หมายถึง ผู้ที่อาศัยอยู่ภายในชุมชนจัดตั้ง
เขตเทศบาลนครเชียงใหม่ มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาสีสิ่งแวดล้อมชุมชนโดยตรง เช่น มีส่วนในการ
สร้างปัญหา มีส่วนร่วมในการจัดการปัญหา ได้รับผลกระทบจากปัญหาสีสิ่งแวดล้อมชุมชนที่เกิดขึ้น

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทราบถึงสถานการณ์ สาเหตุ และผลกระทบของปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่
2. เป็นแนวทางในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของประชาชนในชุมชนอย่างแท้จริง
3. เป็นแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมชุมชนในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ โดยสามารถนำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมได้
4. เป็นแนวทางในการพัฒนาและอนุรักษ์เมืองเชียงใหม่ให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม
5. เป็นประโยชน์และแนวทางแก่ผู้ที่สนใจจะศึกษาค้นคว้าในเรื่องนี้ให้ลึกซึ้งต่อไปในอนาคต